

I de lugnaste vatten

Interpellation ställd till Lars Lundqvist, Regionråd med ansvar för hälso- och sjukvård

För mindre än ett halvår sedan beslöts i regionstyrelsen att inte stänga bassängerna på Mälarsjukhuset i Eskilstuna och på Kullbergsska sjukhuset i Katrineholm. Detta efter massivt motstånd från funktionsrättsrörelsen. Den slutrapport som tagits fram var bristfälligt, det gick t. ex. inte att se vilka kostnader det faktiskt skulle innebära.

Nu har vi hört rykten och läst i media om att personal tas bort från bassängverksamheten och frågan är då hur det går med bassängträning för berörda grupper? Utan personal ingen som kan hjälpa till att komma i och/eller ur pool, ingen skötsel av pool och ingen säkerhet.

I maj tog KUF del av en utredning som visade att det generellt blir färre besökare vid entréavgift samt att ombyggnation av entrén skulle bli kostsam.

Ändå tog den styrande minoriteten med detta i sin budget, det vill säga för in en avgift som demokratiskt nyligen fått avslag.

Utifrån ovanstående ställer jag följande frågor:

1. Hur ska det kunna fungera för funktionshindrade att ha bassängträning utan personal?
2. Hur informeras berörda personer om att personal tas bort från bassängverksamheten och vad sägs till dessa?
3. Följsamheten för politiskt, och därmed demokratiskt, fattade beslut lämnar en del övrigt att önska. Här syftar jag både till Bassängfrågan och entréavgiften för museet. Vad anser du om att kringgå beslut på detta sätt?

För Vänsterpartiet, Lotta Back

